

On ets?

Un relat de: [Erivard](#)

On ets quan pensant-te em faltes
i faltant-me et penso, rebut d'esperances?
On cercar-te jo, sinó és a l'infern
que al seu foc intens, cerco els meus fantasmes.
On jo puc trobar-te, mentre tu t'esmunys
entre vells malsons i malestrugances.
On resar per tu, si a mi tu em blasmes
i en amor resant-te, tot desesperances!
On poder fugir, per ser amb tu un instant
com real moment, omplert d'alegrances.
On sól un segón i prou de sarcasmes,
per poder mirar-nos, voltats de frisances.
On saber-te a prop i gaudir d'orgasmes
per viure complert, sense versemblances.